در خشش فیلم‌های کوتاه و انیمیشن ایران در جهان

■ دو فیلم کوتاه و دو انیمیشن ایرانی در تازه‌ترین حضور در جشنواره‌های خارجی با استقبال و کسب جوایز معتبر همراه شدند.

گروه سینما و تلویزیون- در این روزهایی که جشنواره‌های معتبر دنیا با احتیاط کامل از ویروس کوید ۱۹ برنامه‌های خود را برگزار می‌کنند و در کنار مهمترین رویداد سینمایی دنیا یعنی جشنواره کن، رویدادهای سینمایی دیگری نیز در حال برگزاری است.

سینمای ایران نیز در کنار آثار بلند داستانی در حوزه فیلم کوتاه و انیمیشن نیز این روزها موفقیت‌های بین‌المللی خوبی کسب کرده است. در حوزه پویانمایی، انیمیشن خورشید آسمان، خورشید کاشی ساخته زیبا ارژنگ به عنوان بهترین انیمیشن دهمین جشنواره Tracc cinematografiche film fest انتخاب شد. این جشنواره از ۱۳ تا ۱۸ ژوئیه (۲۲ تا ۲۷ تیر) در شهر رم برگزار می‌شود. این انیمیشن داستان مردمی را روایت می‌کند که روی یک دیوار کاشی کاری شده زندگی می‌کنند و درگیر جنگی ناخواسته شده‌اند. آن‌ها براثر شدت انفجار و بمباران خورشید آسمانشان را از دست داده‌اند و شهر و روزگارشان تاریک و سیاه شده است. آن‌ها درمی‌یابند با همدلی و همکاری می‌توانند خورشید جدیدی برای آسمان شهرشان بسازند و به خرد جمعی که نور و روشنایی است برسند. خورشید آسمان، خورشید کاشی اثری بدون دیالوگ است که کارگردانش از نقوش اصیل کاشی‌کاری ایرانی بهره گرفته و این اثر را با تکنیک دوبُعدی و به صورت دستی و سنتی روی کاغذ با ترکیب تکنیک دیجیتال تولید کرده است.

نهنگ سفید در پنج جشنواره خارجی

انیمیشن نهنگ سفید به کارگردانی امیر مهران در پنج جشنواره بین‌المللی با دیگر فیلم‌های انیمیشن از کشورهای مختلف رقابت می‌کند. پانزدهمین جشنواره ریور از ۱۰ تیر تا ۳ مرداد در شهر پادوای ایتالیا، سی و هفتمین دوره کارتون کلاب از ۲۱ تیر تا ۲۷ تیر در شهر ریمینی ایتالیا، نهمین جشنواره جهانی انیمیشن سکه طلایی کنستانتین از ۲۱ تیر تا ۲۵ تیر در شهر نیس صربستان، ششمین دوره جشنواره بین المللی انیمیشن زبات از ۳۱ تیر تا ۳ مرداد در شهر سیسیل ایتالیا و پانزدهمین دوره جشنواره انیمآرت از ۲۹ تیر تا ۳ مرداد در جزیره هایدرا یونان پنج جشنواره‌ای هستند که انیمیشن نهنگ سفید در آن‌ها حضور خواهد داشت.

انیمیشن کوتاه نهنگ سفید که پیش از این جایزه بهترین فیلم انیمیشن را از جشنواره فیلم ورشوی لهستان و جشنواره فیلم فریمز هند کسب کرده، محصول مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی است. این انیمیشن کوتاه ۱۰ دقیقه‌ای، تمی جهان‌شمول دارد و روایتگر تلاش مردی تنهاست که در پی یافتن دوستانی است که سالیان پیش در یک حمله هوایی از دست داده است. یک نهنگ سفید تنها نشانه‌ای است که او دارد ... .

رخنه در جشنواره فیلم ترسناک پورتلند

جشنواره فیلم ترسناک پورتلند آمریکا Portland Horror Film Festival در ششمین دوره خود فیلم کوتاه رخنه به نویسندگی مسعود هاشمی نژاد و کارگردانی شهاب‌الدین حسین‌پور را پذیرفت. این جشنواره به صورت یک رویداد ۴ روزه سرتاسر رعب و وحشت در تمام ژانرهای وحشت برگزار می‌شود. دبیران این جشنواره قصد دارند در سال ۲۰۲۱ فیلم به انتخاب هیات داوران، بهترین فیلم از نگاه مخاطبان و جوایز دیگر در دسته های مختلف فیلم ترسناک است. در فیلم کوتاه رخنه که پیش از این نیز در جشنواره اسپانیایی «دور دنیا با بیست فیلم کوتاه» Around the world in ۲۰ shorts و جشنواره Onyko Film Awards استونی حضور داشته است سارا توکلی، محمد علی‌محمدی، فرشید ناصری، پرستو قائد رحمت، نیلوفر راد، امیرحسین بلوری، حسن بابایی، سبحان سهراب و رزا دانازاده ایفای نقش می‌کنند. محسن دانایی و میثم طوسی نیز تهیه‌کنندگان فیلم کوتاه رخنه هستند که در ژانر وحشت ساخته شده است. عبدالله عبدی نسب فیلمبرداری و داریوش پیرو طراحی صحنه و لباس این فیلم کوتاه را بر عهده دارند. همچنین میثم دانازاده مجری طرح، کمال کچوییان و پرستو قائد رحمت مشاوران فیلمنامه، رضا کریمی و محمد امیر یاراحمدی مشاوران فیلم کوتاه رخنه هستند. داستان فیلم درباره زوج جوانی است که به خانه‌ای شوم نقل مکان می کنند و دچار اتفاقات عجیب و ماورائی می شوند.

انیمیشن کوتاه نهنگ سفید که پیش از این جایزه بهترین فیلم انیمیشن را از جشنواره فیلم ورشوی لهستان و جشنواره فیلم فریمز هند کسب کرده، محصول مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی است. این انیمیشن کوتاه ۱۰ دقیقه‌ای، تمی جهان‌شمول دارد و روایتگر تلاش مردی تنهاست که در پی یافتن دوستانی است که سالیان پیش در یک حمله هوایی از دست داده است.

این جشنواره از ۲۸ ژوئیه تا ۵ آگوست (۶ تا ۱۴ مرداد) در پورتلند برگزار می‌شود.

اولین حضور بین‌المللی بچه‌ها در جشنواره ارمنستان

فیلم کوتاه بچه‌ها به کارگردانی امیر دریانی و تهیه کنندگی نعیم بختیاری در هشتمین دوره جشنواره بین المللی فیلم فرسکوی ارمنستان حضور پیدا خواهد کرد. پیمان شاه محمدی مجری طرح و پخش کننده بین المللی فیلم کوتاه بچه ها به کارگردانی امیر دریانی و تهیه کنندگی نعیم بختیاری از اولین حضور این فیلم در هشتمین دوره جشنواره بین المللی فیلم «فرسکو» در کشور ارمنستان خبر داد.

جشنواره بین المللی فیلم Fresco که از ۲۰ تا ۲۹ آگوست ۲۰۲۱ (۲۹ مرداد تا ۷ شهریور) در ایروان برگزار می‌شود، متمرکز بر آثاری است که در آن جنگ‌ها، خشونت‌ها، فاجعه‌های اکولوژیکی ناشی از منشأ انسانی مورد توجه است. در آن صلح، همبستگی، انسان گرایی و ارزش‌های جهانی مورد حمایت قرار می گیرد و هدف آنها بازگرداندن ارزش های خانوادگی است.

استراتژی توزیع بین المللی فیلم کوتاه بچه ها نیز کاملا همسو و منطبق با چنین رویکردهایی است. بچه‌ها به موضوع طلاق و تاثیر آن روی ضمیر ناخودآگاه فرزندان، فارغ از سن و جنسیت می پردازد.

در خلاصه داستان بچه ها آمده است: سینا و مبینا که برادر و خواهر هستند، دچار اختلافات رفتاری متاثر از فضای مسموم خانه تصمیم به جدایی می گیرند و به دادگاه خانواده مراجعه می کنند. این اولین باری است که یک خواهر و برادر تصمیم می گیرند به شکل قانونی از یکدیگر جدا شوند. در فیلم بچه‌ها نکیسا بختیاری، باربد بختیاری و نعیم بختیاری به ایفای نقش پرداخته‌اند.

۶ بازیگری که برای نقشی کوتاه، دستمزد نجومی گرفتند!

گروه سینما و تلویزیون- بازیگران دستمزدهای بالایی دریافت می‌کنند و همه ما این موضوع را می‌دانیم. در حالی که افراد زیادی در یک فیلم سینمایی کار می‌کنند، اما بازیگران سطح الف و مشهور هستند که برای بازی در نقشی هر چند کوتاه در فیلم سینمایی دستمزدهای هشت رقمی دریافت می‌کنند.

البته که آن‌ها برای بازیگری زحمت می‌کشند، اما وقتی متوجه می‌شویم بازیگرانی مثل تام کروز، ویل اسمیت و تام هنکس تنها برای یک فیلم ۷۰ میلیون دلار دریافت کرده اند، کمی مسخره به نظر می‌رسد.

در این گزارش قصد داریم چندین مورد از این بازیگران را معرفی کنیم:

جسی آیزنبرگ - اردوگاه جهنم

این فیلم در سال ۲۰۰۷ فیلمبرداری شد و آیزنبرگ برای یک روز حضور در این پروژه و ایفای نقشی که مدت حضورش در فیلم ۵ دقیقه بود، به توافق رسید. او دستمزد معقولی برای این فیلم دریافت کرد که گفته می‌شد در نزدیکی ۳ هزار دلار بوده است؛ اما پس از آنکه فیلم به موفقیت تجاری دست پیدا کرد و تصویر و اسم او روی پوستر فیلم قرار گرفت، او از کمپانی لاینزگیت شکایت کرد و خواستار پرداخت ۳ میلیون دلار شد.

مایکل بین - بیگانه ۳

مایکل بین دوست داشت در سومین فیلم از مجموعه «بیگانه» نقش آفرینی کند، اما جایی برای او در فیلمنامه وجود نداشت. او به اندازه اولین فیلم جیمز کامرون در سال ۱۹۸۶ که ساختش ده ماه به طول انجامید، دستمزد گرفت. در نسخه اول فیلمنامه نقش که قرار بود مایکل بین بازی کند، از شخصیت‌های اصلی بود؛ اما تغییرات پی در پی در فیلمنامه باعث شد که دیگر نیازی به بین نباشد. اگرچه رقم دستمزد او برای این نقش که هرگز بازی نکرد اعلام نشد، اما دستمزدی حداقل شش رقمی اعلام شده است.

شان کانری - رابین هود: شاهزاده دزدان

ممکن است کوین کاستنر را شخصیت اصلی و ستاره این فیلم بدانیم، اما یکی از نکات قابل توجه این فیلم در انتها قرار دارد که شان کانری برای مدت کوتاهی در نقش ریچارد دزدان» به دلیل آهنگ به یادماندنی اش شناخته می‌شود، اما خود فیلم هم موفقیت تجاری خوبی داشت و ۳۹۰ میلیون دلار در گیشه فروخت. شان کانری برای دو دقیقه حضورش در فیلم و گفتن ۴ خط دیالوگ ۲۵۰ هزار دلار دریافت کرد. البته بعدا گفته شد که او تمامی این پول را به خیریه اهدا کرده است.

هریسون فورد- کی۱۹: ویدومیکر

آخرین فیلم کاترین بیگلو پیش از آنکه با فیلم «مهلکه» جایزه اسکار بگیرد، «کی۱۹: ویدومیکر» بود که یکی از پرخرج‌ترین فیلم‌های مستقل سینما محسوب می‌شود و چندین استودیو برای تامین بودجه ۱۰۰ میلیون دلاری آن همکاری کردند. اگرچه فیلم فقط ۶۵ میلیون دلار در گیشه جهانی فروخت، اما بازیگر فیلم، هریسون فورد به اندازه کافی دستمزد خود را از این فیلم گرفت. هریسون فورد در مجموع ۲۰ روز در فیلمبرداری حضور پیدا کرد و ۲۵ میلیون دلار دستمزد گرفت. در واقع او روزانه ۱.۲۵ میلیون دلار از سازندگان پول گرفته است.

وینگ ریمز - مأموریت: غیرممکن پروتکل شبح

اگر تام کروز را کنار بگذاریم، وینگ ریمز تنها بازیگری است که در هر ۴ فیلم ماموریت غیرممکن حضور داشته است. او اگرچه در صحنه پایانی فیلم «پروتکل شبح» حضور کوتاه و افتخاری داشت، اما گفته می‌شود برای همین حضور کوتاه و یک روزه ۷.۷ میلیون دلار دریافت کرده است. فسخ قرارداد کمپانی با او ممکن بود هزینه‌های بیشتری را در پی داشته باشد، اما بیش از ۷ میلیون دلار بری یک سکانس دیوانه وار است.

مارلون براندو - سوپرمن

مارلون براندو یکی از بزرگترین بازیگران عصر خود بوده است. او برای بازی در فیلم سینمایی «سوپرمن» محصول سال ۱۹۷۵ با دریاف درآمد ثابت ۳.۷ میلیون دلاری به توافق رسید و همینطور حدود ۱۲ درصد از سود فیلم نیز به وی تعلق می گرفت. توافقی که در هالیوود آن زمان خیلی مرسوم نبود. وقتی فیلم اکران شد به موفقیت تجاری رسید و ۳۰۰ میلیون دلار فروخت. براندو نیز برای ۱۲ روز حضور در این فیلم ۱۹ میلیون دلار به جیب زد. مبلغی که با احتساب تورم به ۵۰ میلیون دلار می‌رسد و یکی از گرانترین حضورهای کوتاه در فیلم‌های سینمایی به شمار می‌رود.

مرضیه برومند و ماجرای سریال جدیدش

گروه سینما و تلویزیون- مرضیه برومند در اوج عصبانیت و غمگین بودن می‌تواند همه دلگیری‌ها و اضطراب‌های خود را با لحنی شیرین بیان کند تا جایی که شما به عنوان مخاطب ممکن است بارها به خنده بیفتید و همان‌طور که ته ذهن‌تان به سخنان او فکر می‌کنید، می‌دانید که این تامل کردن، نومیدانه و تلخ نیست. او این روزها مشغول آماده‌سازی اولین سریال خود در شبکه نمایش خانگی است؛ مجموعه «مجتمع مسکونی کلیله و دمنه» که قرار است از فیلمنت پخش شود. برومند از رنجشی که از تلویزیون دارد، از پروژه‌های ناتمامش و اضطرابش برای موفقیت این سریال تازه می‌گوید و توضیح می‌دهد که مخاطبان این مجموعه، گروه سنی جوان و خانواده‌ها هستند، نه کودکان. او بر این نکته هم تاکید دارد که همه عوامل گروهش را انتخاب کرده و از جوانان علاقه‌مند می‌خواهد پیگیر حضور در این پروژه نباشند.

طرحی که بارها به در بسته خورد

برومند در آغاز این گفتگو می‌گوید، با وجود دلگیری‌اش از تلویزیون، همچنان علاقه‌مند است با این رسانه همکاری کند، رسانه‌ای که بی‌واسطه، او را با مخاطبان پرشماری پیوند می‌دهد. اما همکاری او با شبکه نمایش خانگی، داستانی دارد که از زبان خودش می‌خوانیم: «از سال‌ها پیش به ساخت «مجتمع مسکونی کلیله و دمنه» علاقه‌مند بودم. حدود ده ـ دوازده سال پیش به دعوت سیما فیلم، طرح این مجموعه را ارایه کردم. آن زمان آقای دکتر حاتمی، تازه مدیریت فیلم و سریال و بخش کودک و نوجوان سیمافیلم را بر عهده گرفته بود. از آنجاکه قبلا با هم کار کرده بودیم، خیلی با اصرار دعوتم کرد برای گروه سنی نوجوان کاری کنم. من هم این طرح را ارایه دادم ولی هرگز شرایط ساختش فراهم نشد و دکتر حاتمی هم مانند دیگر مدیران که به سرعت عوض می‌شوند، تغییر کرد و این طرح به فراموشی سپرده شد.» چند سال بعد برومند دوباره دعوت به کار شد و بار دیگر طرح «مجتمع مسکونی کلیله و دمنه» را مطرح کرد و برآورد هزینه هم انجام شد اما این طرح باز هم به در بسته خورد. او در این زمینه توضیح می‌دهد: «لابد آن زمان ساخت پروژه‌ای بزرگ، جزو اولویت‌هایشان نبود؛ بنابراین طرح من ماند تا اینکه آن را در شبکه نمایش خانگی به جریان انداختم. پیش از این بارها به تلویزیون مراجعه کرده و ماجرا را با مدیران گوناگون پیگیری کرده بودم ولی هرگز پاسخی نگرفتم. از آنجا که این پروژه، کاری است که ۱۰ سال مانده و به گفته خودشان پرونده‌اش بسته شده، حق خود دانستم طرحی را که مدت‌ها در ذهنم بوده، تا قبل از اینکه نتوانم کار کنم یا از خدمت همه به هر شکلی خداحافظی کنم، به انجام برسانم. ضمن اینکه آنچه حالا در شبکه نمایش خانگی در جریان است، با طرح اولیه تلویزیون تفاوت بسیاری دارد.»

عارضه حصر طرح‌ها در تلویزیون

برومند این بلاتکلیفی را نوعی عارضه در تلویزیون می‌داند و درباره آن می‌گوید: «این هم یکی از عارضه‌هاست که طرح‌های آدم در جایی گیر می‌افتد و دچار حصر و بلاتکلیفی می‌شود. چند طرح و نوشته دیگر هم دارم که به همین سرنوشت دچار شده است. در مورد «مجتمع مسکونی کلیله و دمنه» هم زمانی که عزم کردم که با جای دیگری کار کنم، دوباره پیگیر شدند که صحبت و برآورد هزینه کنیم و خودمان بسازیم ولی دیگر بی‌فایده بود.» او که سریال های متعددی برای تلویزیون ساخته است، در ادامه هم از دلگیری خود از این رسانه می گوید و هم از علاقه‌ای که به آن دارد؛ «دلخوری شدیدی از تلویزیون دارم به دلیل اتفاقی که برای سریال «ویلا» پیش آمد و برای آن هم پاسخی نگرفتم. مرا دلسرد کردند و انگیزه‌های روحی‌ام را گرفتند و خیلی متاسفم که این اتفاق افتاده. همیشه گفته‌ام تلویزیون را خیلی دوست دارم چون رسانه‌ای است که خیلی بی‌واسطه و با وسعت زیاد مرا به مخاطبانم وصل می‌کند ولی داستان به جایی می‌رسد که آدم فکر می‌کند اگر کار نکند، همین مخاطبان محدودتر خود را هم از دست می‌دهد.»

خاطر من حزین است

«یعنی اگر تلویزیون برخوردی منطقی می‌کرد، همچنان انتخاب‌تان همین رسانه است؟» پاسخ برومند به این پرسش چنین است: «بله؛ ولی اول باید به من پاسخ چرایی توقف سریال «ویلا» را بدهد. تا وقتی این پاسخ را نگیرم، دل آزرده‌ام. آدم دل آزرده هم نمی‌تواند کار کند. همچنان که گفته‌اند «کی شعر تر انگیزد خاطر که حزین باشد». خاطر من حزین است. کسانی مانند من که داریم با جان و دل و احساس مسئولیت کار می‌کنیم، هرچقدر هم سخت‌جان و پوست کلفت باشیم، نیاز داریم قدرمان دانسته شود. آدمی با بالا رفتن سن، بیشتر هم نیاز به دلجویی دارد ولی وقتی اتفاق نمی‌افتد، دل آزردگی پیش می‌آید.»

از دست دادن سرمایه‌ها؛ اتفاقی مداوم شاهد هستیم

برومند درباره بی‌توجهی تلویزیون به سرمایه‌هایی که زمانی برایشان هزینه کرده است، توضیح می‌دهد: «جالب است که خیلی احترام می‌گذارند و تحویل می‌گیرند و استاد استاد می‌کنند و از کارهای خاطره‌انگیز می‌گویند و ...؛ اما اینها کلام است و در عمل، این هوشمندی نیست که از سرمایه‌های ملی که برای آنها هزینه کرده‌اند، بتوانند به درستی استفاده کنند و حرام‌شان نکنند. خودم را نمی‌گویم. بحث‌مان کلی است. صرف اینکه به امثال من بگویید چقدر ارزشمند هستیم و کارهایمان خوب بوده، فایده‌ای ندارد. زمانی این سخنان را باور می‌کنم که احساس کنم همچنان به امثال من و کارهای ما نیاز دارند، دست‌کم برای انتقال تجارب. چون در کارهای من برای جوانان زیادی امکان تجربه تجربه کارهای وسیع‌تر و سخت‌تر فراهم می‌شود. همچنان که در «شهر موش‌ها۲»، بسیاری نیروهای جوان تربیت شدند یا تجربه‌هایشان ارتقاء پیدا کرد و همکاران جوان‌تر ما در حوزه کودک یا عروسکی آموزش عملی دیدند که اتفاقی خوشحال‌کننده است ولی این هوشمندی در تلویزیون نیست یا در کوران مشکلات عدیده، تغییر مدیریت‌ها یا تخصیص منابع، گم می‌شود.» او یادآوری می‌کند: «دو سال پیش آقای زین‌العابدین، مدیر شبکه یک که بسیار علاقه‌مند و دلسوز است، علاقه‌مند به راه‌اندازی برنامه کودک این شبکه بود. مرا برای تهیه کنندگی دعوت کردند و قرار بود دوستان جوان‌تر کارگردانی را بر عهده بگیرند. شروع به کار هم کردیم ولی متاسفانه در پروسه تامین منابع، پروژه دچار مشکل شد. البته من هم علاقه‌ای به کار کردن با اسپانسر ندارم زیرا سلیقه خود را می‌آورد؛ بنابراین با وجود پیگیری دلسوزانه آقای زین‌العابدین، پروژه انجام نشد. از آنجا که خود را تهیه کننده حرفه‌ای نمی‌دانم، بهتر دیدم کار نکنم چون میانه ماجرا دچار مشکل می‌شدیم و ایشان هم با سعه صدر پذیرفت.» توضیحات برومند بار دیگر تاییدی بر دلایلی است که از سوی بسیاری از افراد که زمانی در تلویزیون کارهای درخشان و ماندگار داشته‌اند مطرح می‌شود؛ اغلب آنها حالا از این رسانه دور افتاده‌اند و بیشتر در شبکه نمایش خانگی فعال شده‌اند.

او در این زمینه می‌گوید: «نمایش خانگی هم البته پلتفرم‌های مختلفی دارد ولی برخورد مسئولان فیلمنت با من خیلی فرهنگی بود و کاملا دستم را باز گذاشتند و اعمال نظری نکردند. احساس کردم عمیقا دوست دارند کار کنم چون حتی نپرسیدند چه کاری؛ یعنی اطمینان کردند. به همین دلیل من هم به آنان اعتماد کردم و دلگرم شدم و به سرعت پیشنهاد همکاری‌شان را پذیرفتم.»

نمی‌توانم خود را از دنیای بچه‌ها جدا کنم

اولین نکته این است که برخلاف تصور اولیه ما، این مجموعه هیچ نگاهی به کتاب کهن «کلیه و دمنه» ندارد و تنها دلیل انتخاب این نام این است که تمام پرسوناژهای این مجموعه حیوان هستند. هر چند این نامگذاری به هر حال ادای دینی هم به آن کتاب کهن هست. اما داستان درباره زوج آهوی جوانی است که به تازگی زندگی خود را آغاز کرده‌اند و در کنار دیگر ساکنان این مجتمع مسکونی، ماجراهایی برای آنها رخ می‌دهد. هر چند بیشتر کارهای عروسکی مرضیه برومند برای مخاطبان کودک و نوجوان بوده است، اما او تاکید دارد که مخاطبان مجموعه «مجتمع مسکونی کلیله و دمنه» جوانان و خانواده‌ها هستند و نه کودکان. برومند در این زمینه می‌گوید: «طرحی که برای تلویزیون داشتم، برای تماشاگر کودک و نوجوان بود ولی الان مخاطب خود را خانواده می‌دانم که شامل نوجوان به بالاست؛ چون نوجوانان امروزی ضریب هوشی و دانش‌شان خیلی بالاتر از گذشته است. به همین دلیل رویکرد کار تغییر کرد. این مجموعه یکسری موضوعات عام به ویژه مرتبط با جوانان را مطرح می‌کند. پرسوناژهای اصلی ما دو آهوی نر و ماده هستند که جوانند و تازه ازدواج کرده‌اند. قصه با اینها شروع می‌شود و بیشتر حول زندگی اینها می‌گذرد. به جز اینها، باز هم کارکترهای جوان داریم اگرچه کاراکتر بچه هم داریم ولی روی سخن من بیشتر با جوانان و مخاطبان عام است. البته کودکان زیادی کارهای بزرگسالانه مرا هم دیده‌اند مثل «آب پریا» که اساسا مخاطب بزرگسال دارد ولی بچه‌های زیادی هم آن را دیدند. شاید به این دلیل که نمی‌توانم خود را از دنیا بچه‌ها جدا کنم. لحنم هم طوری است که به آنان آسیب نمی‌زند.»

در مجتمع مسکونی کلیله و دمنه چه خبر است؟

در حال حاضر کورش نریمانی نگارش فیلمنامه را به پایان رسانده است و گروه اجرایی وارد پروسه ضبط صدا شده است. تجربه برومند در ساخت آثاری که تماما عروسکی هستند مانند «خونه مادربزرگه» و «شهر موش‌ها» نشان می‌دهد، بهتر است اول صدا ضبط شود چراکه به این شیوه کار دقیق‌تر و منظم‌تر پیش می‌رود. ضمن اینکه به هنگام ضبط تصویر، نیازی به حضور صداپیشگان نیست. ساخت دکور و اکسسوار زیر نظر امیر اثباتی، مدیر هنری پروژه به صورت همزمان پیش می‌رود. دکورها آماده و نصب شده و گروه وارد مرحله نورپردازی شده است. از حدود شش ماه پیش نیز عروسک‌ها در حال ساخت است. بیش از ۵۰ پرسوناژ عروسکی در این پروژه حضور دارند که طراحی آنها را امیرحسین صدیق انجام داده است. محمد اعلمی سرپرست کارگاه ساخت عروسک است و بنفشه بدیعی هم با او همکاری دارد. بهرام دهقانیار آهنگساز این مجموعه و هنگامه مفید، شاعر ترانه‌های آن است. علاوه بر این بخشی از ترانه‌های سریال را هم بهزاد عمرانی ساخته و اجرا کرده زیرا یکی از کاراکترهای مجموعه، نوازنده و خواننده است و عمرانی در کنار ساخت موسیقی داخل کار و سرودن اشعار آن، به جای آن کارکتر نوازنده صحبت هم کرده است. به گفته برومند، مرتضی گودرزی نوازنده چیره دست دوتار و کارشناس موسیقی خراسان هم برای بخشی از موسیقی سریال که به موسیقی خراسان اشاره دارد، مشاوره داده و با این بخش از پروژه همکاری و همراهی دارد. مرجان پورغلامحسین هم به عنوان دستیار کارگردان و برنامه‌ریز، برومند را همراهی می‌کند. سریال «کلیه و دمنه» متعلق به فیلمنت است که پلتفرم تازه‌ای است و تهیه کنندگی این پروژه با سید مصطفی احمدی است. این مجموعه البته همراهان متعدد دیگری دارد که به عنوان صداپیشه و بازی دهنده عروسک‌ها و همچنین در دیگر بخش‌ها همکاری دارند که اسامی آنان در اخبار بعدی اعلام خواهد شد.

آبرویم نرود!

فصل اول این مجموعه ۱۵ قسمت ۴۰ تا ۴۵ دقیقه‌ای است که کار سختی است چون برای یک کار عروسکی چنین مدت زمانی تجربه نشده است. چنین چیزی برای خود برومند هم چالش برانگیز و دلهره‌آور است؛ «مدام می‌گویم وای آبرویم نرود! بسیار مضطرب و نگرانم. مردم نسبت به کارهای قبلی نوستالژی دارند ولی این کار جدید است و شخصیت‌هایش متفاوت هستند. کارهای تلویزیونی زمان‌بر است و به هنگام پخش اولین قسمت‌ها می‌توان بازخوردش را دید ولی این کار کمی ویژه‌تر است. در این اوضاع و احوال که این همه سریال ساخته می‌شود، نمی‌دانم چنین کاری چه وضعیتی پیدا می‌کند.»

جای خالی عروسک‌ها در نمایش خانگی

او درباره جای خالی کارهای عروسکی در شبکه نمایش خانگی می‌گوید: «امیدوارم راه برای کار عروسکی باز شود و با موفقیت این پروژه، تهیه کنندگان و پلتفرم‌ها هم به بچه‌های عروسکی اعتماد کنند تا کارهای خوب و پرمخاطب برای مردم به ویژه برای بچه‌ها بسازند چون در نمایش خانگی، برای بچه‌ها کمتر کاری برای مخاطبان وسیع‌تری کار کنند و مخاطب کارهای کودکانه محدودتر است. وقتی تلویزیون حاضر نیست به درستی برای کار کودک سرمایه گذاری کند، طبیعی است بخش خصوصی هم این تمایل را نداشته باشد.

ساخت بعضی کارهای کم‌کیفیت عروسکی در تلویزیون دیگر موضوعی است که از آن صحبت می‌کنیم و برومند دلایل آن را این گونه تشریح می‌کند: «دلیل اولیه آن شتابزدگی است که خودش برآمده از شرایط اقتصادی است. به هر حال ساخت کار باکیفیت و دقیق، نیازمند زمان و هزینه است. برای ضبط مفید، پروسه پیش تولید خیلی مهم است اما معمولا مدیران وقتی کاری را تصویب می‌کنند، از دو هفته بعد خواهان آن هستند. در حالیکه گروه تولید باید با آرامش خاطر و به دور از شتابزدگی کار کنند . اهمیت مرحله طراحی ایده را هم نباید فراموش کنیم اینکه مثلا آن عروسک چه ویژگی داشته باشد که بتواند با مخاطب ارتباط برقرار کند.»
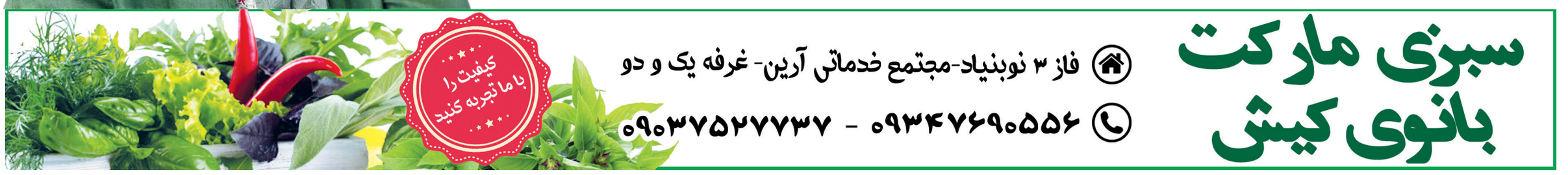
اگر به احمد آقالو هم به اندازه «مخمل» توجه شده بود ... ساخته می‌شود و جای تاسف دارد زیرا امکان خوبی است برای کار کردن؛ البته به این موضوع فکر کرده‌اند و چند کار هم ساخته شده ولی بیشتر تمایل دارند